

Két különleges barátság története

Tóth Jázmin

30

Leukémiás Gyermekéért
Alapítvány

30 éve tudjuk, mi kell egy mosolyhoz.

Kedves Olvasó!

Ezt az írást a 2011-ben meghirdetett „Szeretet, remény, hit” című irodalmi pályázatunkra kaptuk, melyre gyermekek írtak biztató alkotásokat a debreceni Gyermekhematológiai-onkológiai Tanszék kórtermeiben gyógyuló gyermekeknek. A versekből és mesékből könyvet készítettünk, melyet azóta is szívesen forgatnak osztályunkon a kezelés alatt álló gyerekek és szüleik.

Az alapítvány 30 éves születésnapja alkalmából a kedvenceinket kis „GYÖNGY-levelecske” füzetkebe rendeztük, ennek egyike jutott el most Hozzád.

Fogadd szeretettel, reméljük, minél több gyermeknek és felnőttnek adhat erőt, hitet, örömet ez az írás.

Két különleges barátság története

Szandi története

Amikor óvodás lettem, az édesanyám új munkahelyen kezdett el dolgozni. A Debreceni Gyermekklinikán lett kórházpedagógus. Sokszor megkérdezik tőlem, hogy a te anyukád mit csinál. Én olyankor azt szoktam válaszolni, hogy tanítja a beteg gyerekeket.

Ahogy cseperedtem egyre jobban kezdett érdekelni, hogy ez mit is jelent. Sokat beszélgettünk anyuval azokról a súlyos betegségekről, amelyekkel bekerülnek hozzájuk a gyerekek. Arról, hogy milyen nehéz nekik, de mégis nagyon bátran viselkednek. Egy napon arra kértem anyukámat, hogy vigyen be a munkahelyére. Hamarosan teljesült a kívánságom, éppen egy koncert volt a gyerekeknek. Én egy nagylány mellé ültem le. Először nagyon nem tetszett. Furcsa volt, hogy kopasz és nagyon fehér az arca. Amikor legközelebb mentünk akkor is bent volt Szandi, mert így hívták. Éppen gyöngyöt fűzött. Én is leültem hozzá fűzni, és rájöttem, hogy nagyon kedves lány. Máskor pedig mesét olvasott nekem, mert ő is nagyon szerette a meséket. Nagyon megkedveltem őt. Fűztem neki egy barátság karkötőt, és megkértem anyukámat, hogy vigye be neki.

Egy napon észrevettem, hogy anyukám nagyon szomorú. Sokszor könnyes volt a szeme, és sokat sírt. Kérdeztem, hogy mi a baj, de ő csak annyit mondott, hogy az egyik gyerek bent nagyon rosszul van. Az anyukám ekkor már tudta, hogy Szandi már nincs köztünk, csak nem tudta, hogy hogyan mondja el nekem. Én mintha megéreztem volna, egyre többet kérdezősködtem Szandi felől.

Az egyik alkalommal anya leültetett, és elmesélte, hogy Szandi felköltözött az angyalok közé. Ez azon a napon történt, amikor odaadta neki a karkötőmet. Nagyon szomorú lettem. Szedtem egy csokor mezei virágot, és megkértem anyukámat, hogy küldje el Szandi anyukájának, hogy vigye ki neki a temetőbe.

Azóta is sokat gondolok Szandira, és soha nem felejttem el őt. Most már tudom, hogy ha anyukám szomorú, akkor egy újabb gyerek költözött fel az angyalok közé.

Babett története

A történetek után anyukám sokáig nem vitt be a munkahelyére. Arra gondolt, hogy nem biztos, hogy jól teszt nekem azzal, hogy olyan gyerekekkel barátkozok, akiknek az élete veszélyben van. Majd egy napon megkérdezett, hogy lenne-e kedvem egy kedves kislánnyal játszani. Én azonnal igent mondtam.

Így ismertem meg Babettet. Babett velem egy idős, és nagyon hasonlítunk egymásra, így hamar összebarátkoztunk. Amikor megismertem hosszú szőke haja volt. Legközelebb, amikor találkoztunk, már kihullott neki. Akkor nagyon szomorú lettem, de anyukám elmesélte, hogy hamarosan újra ki fog nőni neki. Babett mindig rengeteg szuper játékkal érkezett a kezelésekre. Nagyon jókat játszottunk és mókáztunk. Mindig nagyon vártam, hogy újra találkozzunk. Sajnos volt olyan is, hogy Babett nem érezte magát jól, így nem tudtunk játszani. Olyankor nagyon szomorú voltam, és bíztam benne, hogy hamarosan jobban lesz.

Babett szerencsére már túl van a kezeléseken, és a haja is visszanőtt. A barátság megmaradt. Voltunk egymásnál vendégségben többször is. Idén mindketten iskolások lettünk. Így nem nagyon van időnk találkozni. De legkésőbb februárban, a születésnapomon

újra látjuk egymást.

Nagyon büszke vagyok az Anyukámra. Tudom, hogy nagyon nehéz neki. Éppen ezért amikor látom, hogy szomorú, akkor azt szoktam neki mondani, hogy a beteg gyerekeknek is szükségük van tanító nénire. És tudom, hogy az én anyukámnál jobb tanító nénijük nem is lehetne.

*Elmesélte: Tóth Jázmin, Debrecen
a 6-12 éves korcsoport különdíjasa
Lejegyezte: Szilágyi Krisztina*

A „GYÖNGY leveleskék” sorozatban 15 kiadvány készült.
A füzetek nyomtatását és terjesztését támogatta
a FLAVON Group Kft.

#gondolunkratok
#leukemiasgyermekert

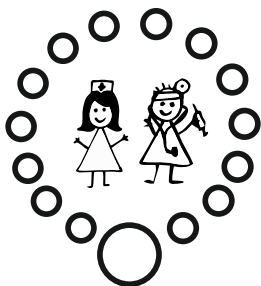

facebook.com/leukemiasgyermekertalapitvany

www.leukemiasgyermekert.hu

Ha Te is szeretnéd az Alapítványt támogatni,
számlaszámunk: 10200304-41413746-00000000,
adószámunk: 19123958-1-09. Köszönjük!

Gyöngyeink

30 éves a Leukémiás Gyermekekért Alapítvány

A füzet a 30 éves Leukémiás Gyermekekért Alapítvány
„Gyöngyeink” projektjének keretében valósult meg.
Debrecen, 2020.